

Trots ekonomisk tillväxt drar landet ner chanserna att nå de hälsorelaterade millenniemålen.

Indiens ekonomiska tillväxt har nästan varit lika stark som Kinas. Men närapå vartannat indiskt barn under fem år är undernärt. Världen kommer inte att klara de hälsorelaterade Millenniemålen om inte Indien skärper sig, enligt en ny rapport från FN:s barnfond Unicef.

Millenniemålen handlar om att halvera världsfattigdomen under perioden 1990-2015. Eftersom Indiens befolkning är så stor - 1,1 miljarder - sänker deras usla resultat det globala genomsnittet på Millenniemål nummer fyra och fem:

- **minska barnadödligheten med två tredjedelar**
- **minska mödradödligheten med tre fjärdedelar.**

Man kan tala om en indisk paradox. Å ena sidan är landet en demokrati sedan självständigheten 1947. Deras bruttonationalprodukt växte med 9,2 procent både 2005 och 2006; för årtiondet 1996-2006 var den genomsnittliga tillväxten 6,4 procent, enligt Världsbanken.

Fler dör på landsbygden. Å andra sidan dog 2,1 miljoner indiska barn under 2006, trots att landet har minskat barnadödligheten med 60 procent mellan 1970 och 2006. Fortfarande dör 50 procent fler barn på den indiska landsbygden jämfört med i städerna. Dessutom är var tredje indisk kvinna undernärd, vilket i sin tur får allvarliga konsekvenser för barnen. Undernärdade kvinnor föder för små barn, och dessa löper 20 gånger högre risk än ett barn med normalvikt att dö under sina första år. Ofta lider kvinnorna dessutom av blodbrist och kan inte amma barnen direkt när de föds, med negativa konsekvenser för barnets hälsa som vuxen. - Indien toppar världshungerligan, säger Kevin Watkins vid FN:s Human Development Report till The Guardian Weekly. Ekonomer gillar att debattera orsakerna till landets spektakulära ekonomiska språng. Kanske borde de fråga sig hur ett lands ekonomi kan växa så fort men ändå få en så begränsad inverkan på barnhungern, säger Watkins. Hans egen förklaring är att välståndet har flödat in i stadsområden och medelklassförorter, men bara sipprat ned i små doser till landsbygd, fattiga delstater i norr och bland de lägsta kasterna.

Mer jämlikt än Kina Unicefrapporten - The State of Asia Pacific's Children 2008 - pekar på att ojämlikheten i regionen ökar, med svåra konsekvenser för de fattigaste. Men Indiens misslyckande kan inte bara förklaras med stora samhällsklyftor. Kinas Gini-koefficient är 46,9, medan Indiens är 36,8. Gini-koefficienten är ett mått på ojämlikhet, där 0 är ett helt jämlikt samhälle och 100 är ett totalt ojämlikt. Indien ligger i paritet med Storbritannien och Italien.

Sveriges är 25,0 som en jämförelse. Därför kan det tyckas anmärkningsvärt, med tanke på att man så ofta talar om klyftorna i Kina, att de uppenbarligen gjort större framsteg när det gäller kampen mot barnadödligheten och hungern. Antalet undernärdade barn i Kina är åtta procent, och 415 000 barn dog under 2006. Unicef uppmanar även kineserna att öka sina ansträngningar för att fortsätta med de framsteg som gjorts. Men Indiens 2,1 miljoner döda barn sticker än mer i ögonen när man jämför med den kinesiska statistiken.